

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7P/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200810
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613200810.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci starostlivosti

súdu o maloleté deti T. W., nar. XX.XX.XXXX a U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, dieťa rodičov Q. W., nar. XX.XX.XXXX, T. č. XXX/XX, U. a T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H.. L. č. XXX/XX, U., o zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Návrh zamieťa.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 14.02.2013 domáhal zníženia výživného na maloleté deti. Svoj návrh odôvodnil tým, že sa jeho finančná situácia zmenila z dôvodu, že prišiel o zamestnanie a momentálne poberá dávku v nezamestnanosti. Doteraz platil 90,- eur na obe maloleté deti, nakoľko je nezamestnaný a spláca pôžičku a samému mu nezostáva na živobytie, preto žiada, aby súd jeho návrhu vyhovel.

Predmetom konania bol návrh otca na zníženie výživného pre maloleté deti T. W., nar. XX.XX.XXXX a U. W., nar. XX.XX.XXXX.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Maloleté deti boli rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 2P/203/2011-23 zo dňa 06.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2012 zverené do osobnej starostlivosti matky Q. W., nar. XX.XX.XXXX a otec T. W., nar. XX.XX.XXXX bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 40,- eur na každé z nich počnúc 1.8.2011 do budúcnosti.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8C/84/2011-28 bolo manželstvo Q. W., rod. S., nar. XX.XX.XXXX a T. W., nar. XX.XX.XXXX rozvedené a maloleté deti T. W., nar. XX.XX.XXXX a U. W., nar. XX.XX.XXXX boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bola zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 40,- eur mesačne, na každé z nich, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že tento pracoval v spoločnosti Tesla Stropkov, kde dosahoval príjem 550,- eur mesačne čistého. Zamestnávateľ mu mal dať výpoveď, následne sa v mesiaci október 2012 zaevidoval na úrade práce a poberal podporu v nezamestnanosti vo výške 320,- eur mesačne po dobu 6 mesiacov a následne mu znížili dávku na 120,- eur mesačne. Momentálne si hľadá prácu a žije s priateľkou v spoločnej domácnosti. Jeho priateľka je taktiež sociálne odkázaná.

Z výsluchu matky maloletých detí súd zistil, že táto aj s maloletými deťmi žije v dvojizbovom byte v U. a je na materskej dovolenke, pričom poberá materský príspevok spolu s prídavkami vo výške 240,- eur mesačne. Starší T. navštevuje 4. ročník Základnej školy v U.. Výdavky má bežné, na bývanie v sume 100,- eur mesačne, ďalej má výdavky na stravovanie, hygienu a lieky. Navrhla návrh navrhovateľa zamietnuť.

Z potvrdenia spoločnosti Tesla Stropkov, akciová spoločnosť zo dňa 17.7.2013 súd zistil, že navrhovateľ pracoval v uvedenej spoločnosti od 10.9.2007 do 19.10.2012. Pracovný pomer skončil podľa § 60 ods. 1 Zákonníka práce - dohodou na vlastnú žiadosť.

Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.10.2012 súd zistil, že navrhovateľ skončil pracovný pomer dňa 19.10.2012 na vlastnú žiadosť.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov, č. k. 01/2012/21453 zo dňa 29.10.2012 súd zistil, že navrhovateľ bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 20.10.2012.

Matka maloletých detí návrh na zníženie výživného navrhla zamietnuť.

Kolízna opatrovníčka navrhla návrh navrhovateľa zamietnuť, pretože otec maloletých detí sa dobrovoľne vzdal zamestnania.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 62 ods.1 až 3 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods.3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods.1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Výživou sa rozumie zaobstarávanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb / jedlo, ošatenie, obuv, atď./, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa / vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, a pod./ . Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Výživné sa určuje podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažná zmena pomerov. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú /nevýraznú/ alebo dočasnú zmenu v pomeroch účastníkov.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, pretože nedošlo na strane otca k závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Súd mal za preukázané, že otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu zamestnania a teda zárobku, keď skončil pracovný pomer dohodou. Výživné má existenčný charakter a konanie otca, ktorým sa vzdal bez dôležitého dôvodu zárobku z pracovného pomeru nepožíva ochranu. Vzhľadom na uvedené súd vychádzal z potencionálneho príjmu otca, ktorý dosahoval pred skončením pracovného pomeru vo výške 550,- eur, z ktorého vychádzal aj súd pri poslednom určovaní výživného dňa 06.02.2012.

Súd o návrhu otca na zníženie výživného rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom sledoval záujem maloletých detí a ich právo na výživné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p., pretože vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré je možné začať i bez návrhu, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).